

عنوان مقاله:

گذری کوتاه بر نقش زن در تصوف و بررسی آراء بایزید بسطامی و ابوسعید ابوالخیر در مورد زن و صفت مدارا در زندگی ایشان

محل انتشار:

نخستین جشنواره تالیفات علمی برتر علوم انسانی اسلامی جایزه ویژه علامه جعفری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسنده:

ساعده موافق - کارشناس ارشد الهیات دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در تاریخ تصوف اسلامی به طور کلی روح مرد سالارانه غلبه داشته است و صوفیان بزرگ که تعالیم سیره و سرگذشت آن ها محرک و مشوق دل های سالکان بوده است مرد بوده اند و جمله ی الطالب المولی المذکر که برخی صوفیان به کار می بردند حاکی از این بوده که تصوف و عرفان راهی مردانه است. در قرن پنجم برخی از مشایخ از جمله ابوسعید ابوالخیر زنان را در سلک مریدان خود پذیرفتند درحالیکه سفیان ثوری هشدارهای تند و جدی در مورد زنان داده است و قول او که با هر زنی دیو است و با هر امردی هجده دیو بسیار معروف است. با وجود اینکه رسول مکرم اسلام صلی الله فرموده اند حبیب الی من دنیاکم ثالث النساء و الطیب و قره عینی فی الصلوه. فعل بیان شده در حدیث گواه بسیار خوبی است. ولی محمد مفسر مولوی می گوید: تجلی خدا در زن به صورت فاعلی و منفعلی است. و دو صفت فاعلی و انفعالی که صفات ذات خالق هستند هر دو در زن متجلی می شوند که به عقیده ابن عربی این جنبه زن ناشی از خصائص روحانی اوست. آن ماری شیمیل می گوید: زنان که طفلی به دنیا می آورند به نحوی خالق محسوب می شوند زیرا همانگونه که خداوند از آفریدگان خود مراقبت می کند از آن طفل مراقبت می کنند. مثال اعلای این زن خالق که مظهر اسماء حسنی الهی و مصداق بارز محبت آثاری است فاطمه ی فاطر (صفت مذکر به معنی آفریننده) که سیده النساء عالمین و مادر همه امامان معصوم علیه السلام ام الائمه است. پس هستی زن مظهر خلاقیت خداوند است و حدیث معروف من عرف نفسه فقد عرف ربه شناخت نفس خود، وسیله شناخت رب است، موید این معنی است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/922873>

